

Der er et stående tilbud fra Dansk Folkepartis side om, at regeringen kan gennemføre ændringer i navneloven, der trækker i en konservativ retning, hvis man er indstillet på det i Det Konservative Folkeparti.

Jeg vil gerne spørge hr. Morten Østergaard om det, jeg også har spurgt de andre ordførere fra oppositionen om, nemlig om man ikke mener, at det er problematisk, at vi kan se, at der i navneloven er sket en udvidelse af de navne, der er mulighed for at give børn, sådan at der er en børnepsykolog, der siger, og man fra Børnerådets side siger, at man rent faktisk risikerer, at børn bliver mobbet på grund af den udvidelse. Ligesom hr. Morten Østergaard vil stille nogle ændringsforslag, der vil liberalisere lidt mere, kunne hr. Morten Østergaard og Det Radikale Venstre så også stille et ændringsforslag, der vil indskrænke lidt, sådan at vi undgår, at børn bliver mobbet? Det må være en radikal mærkesag.

Kl. 15:36

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:36

Morten Østergaard (RV):

Til det første vil jeg – uden at referere fra et internt møde – sige, at jeg syntes, den største overraskelse var, at hr. Martin Henriksen egentlig overhovedet var indbudt til det møde. Det var jo sådan set de partier, der står bag navneloven, som holdt møde. Men lad nu det ligge. Det forhindrede ikke hr. Martin Henriksen i at fremføre sine synspunkter, som han selv har refereret, men man kan sige, at det stadig væk står lidt hen i det uvisse, hvad han egentlig lavede til det møde.

Det, som så er svaret på spørgsmålet, er jo, at vi er imod enhver form for mobning, uanset om det har afsæt i børns udseende, deres navn, deres forældres navn eller forehavende, eller hvad det er, og det er det, vi skal bekæmpe. Vi skal bekæmpe en adfærd, hvor man mobber andre, uanset hvad årsagen sådan set er til det. At hr. Martin Henriksen sammen med andre navnesmagsdommere sætter sig ned og udraderer de navne, som de synes måske kunne føre til mobning, har jeg ikke nogen tiltro til vil løse mobbeproblemet ude i det danske samfund. Det er at foregøgle nogen noget, det må jeg sige, og jeg mener, det er et vildspor. Jeg tror ikke, at hr. Martin Henriksen har løsningen på mobbeproblemerne i Danmark; jeg tror, der skal helt andre tiltag til.

Kl. 15:37

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:37

Martin Henriksen (DF):

Hvis Det Radikale Venstre blev irriteret over Dansk Folkepartis tilstedeværelse ved mødet, fik vi trods alt lidt ud af det, kan man så i hvert fald sige.

Men jeg vil bare sige, at jeg synes, det er ærgerligt, at hr. Morten Østergaard ikke vil være med til at kigge på, at den liberalisering, som jo blev gennemført helt i tråd med Det Radikale Venstres ånd, rent faktisk medfører, at der opstår nogle problemer. Det er jo alvorlige problemer, når børn bliver mobbet – det går jeg også ud fra hr. Morten Østergaard mener – og der skal man så selvfølgelig kigge på alle de ting, der spiller ind. Og der kan det, at man liberaliserer, give mulighed for, at man kan kalde sine børn alle mulige mærkelige ting, og det er da klart, at det også kan være en årsag til mobning.

Så jeg vil bare bede Det Radikale Venstre om at genoverveje deres afvisning af et ændringsforslag.

Kl. 15:38

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:38

Morten Østergaard (RV):

Jamen ikke engang den fornøjelse kan jeg unde hr. Martin Henriksen: Vi var ikke et øjeblik irriterede over, at Dansk Folkeparti var med. Vi var forundrede over det og så antydningvis underholdt af, at hr. Martin Henriksens synspunkter jo var helt isolerede, som det også fremgår af debatten her i dag. Så ikke engang den fornøjelse kan vi unde Dansk Folkeparti.

Men i relation til det andet må jeg sige, at det jo er bizart, også når man kender Dansk Folkepartis retspolitik i øvrigt, at man her altså i stedet for at kigge på, hvad vi så kunne kalde mobber i den her sammenhæng, vil kigge på offeret, for det er her offeret, som skal ændres, og som der skal gøres noget for. Det er ikke den, der mobber, der er problemet; det er den, der mobbes, der er problemet. Det synes jeg er en bizar tilgang at have til et problem, som jeg anerkender er stort, og som der bør gøres noget ved.

Jeg vil da bare sige, at det kan give nogle helt, helt besynderlige konsekvensbetragtninger, hvis man overfører det til andre dele af det retspolitiske område, f.eks. at piger for at undgå voldtægt skal blive hjemme eller andre ting. Det synes jeg